

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quas personas singulariter exprimit scriptura, ne eis maledicamus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Rimò, maledicere est proximo suo ex commotione iræ seu inuidiæ quiduis malū increpari, & eum diris deuouere, pesti, plagæ corporis & animæ, quod est grauissimū peccatum, & contra regulam quā nobis precepit Christus Matt. 7. Omnia que cunq; vultis ut vobis faciant homines, eadē & vos illis facite. Ideo Apostolus Rom. 15. admonet, dicēs: Benedicite, & nolite maledicere, quia hoc est contra charitatem proximi; hoc vitiū maximè excitat Sathanas ex ira & inuidia contra proximum in congregatiōne aliorū, sicut in conuiuijs mensæ. Sic enim Sathanas inter epulas & postula maledicebat Abimelech, Iudi. 19. Sed postea pœnam grauem sustinuerunt &cæt. Inter commensales enim nihil nisi bonum de absentibus est dicendum: de maledicis autem Psalmista dicit Psal. 5. Venenum aspidum sub labijs eorum, linguis suis dolosè agebat, iudica eos &c. id est, punias eos Deus. Maxima contumelia fit Deo, **schmēhunge**, per hoc vitium maledictionis. Nā vt dicit Augustinus serm. de S. Stephano, Deo aliud imponitur officium, quām sibi competit. Deus enim vult omnes homines saluos fieri, 1. Tim. 2. & ideo misit filium suum in mundum, ut mundus saluaretur per ipsum, Ioann. tertio, & Ecclesia orat: Deus, cui proprium est misereri & parcere, &cæt. & in litanijs orat, ne Deus plagis diuersis nos perimat, sed nos cōseruare dignetur à peste, gladio, subitanea morte &c. Quām igitur graue peccatum sit, quod ex Deo facimus aduersarium nostrum, & quasi lictorem aut sicarium, qui tamen dicit Eze. 18. Nolo mortem peccatoris, &cæt. videant illi quibus hoc peccatum commune est.

Secundò scriptura notat quædam hominum genera, quibus maledicere grauissimum est peccatum, & primò prælatis, rectoribus & Magistratui. Exo. 22. Dijt

Dij s non detrahes, & Principi populi non maledices.
 Ideò Numer. 21 legitur, quandò populus murmura-
 bat contra Moysen & Aaron, quod à serpentibus con-
 sumptus est: est enim omnis potestas à Deo, Rom. 13.
 Qui ergò resistit & maledicit potestari, ille Deo & e-
 ius ordinationi maledicit. Debemus autem hanc ve-
 nerari & obedire propter Deum, 1. Pet. 2. cùd quod Dei
 locum tenet. Deinde parentibus nemo maledicere
 debet occultè vel publicè Leuit. 20. Qui maledixe-
 rit patri vel matri, morte morietur. Vult enim Deus
 ut honorentur parentes & timeantur, Leuit. 19. id est,
 D E U S est honorandus ac timendus in parentibus.
 Dei enim ordinatione tales personæ nobis datae sunt
 in parentes. Igitur non solum naturaliter, sed etiam
 proper Deum sunt honorandi. Vndè Deutero. 21. Si
 filius fuerit proterius, & illorum monita spreuerit,
 &cæt, ducent eum ad seniores ciuitatis, & lapidibus
 obruet illum populus, vt vniuersus Israel audiat &
 pertimescat. Tertiò, non debemus surdo, id est, ab-
 senti maledicere. Leuit. 19. Non maledices surdo, nec
 coram cæco pones offendiculum, sed timebis Do-
 minum Deum tuum, &cæt. Quartò, nemo semetip-
 sum debet deuouere plagis, vt faciunt irati, cùm in-
 quiunt: Ut mihi terra dehiscat, vel, si hoc non fecero,
 diabolus me auferat, aut me pestis teneat, &cæt, non
 enim ipse Archangelus Michael diabolo maledixit,
 vt ait Iudas in sua canonic. sed inquit, Imperet tibi Iudæi. b
 Deus, neq; etiam bruto animali maledicas, quia crea-
 tura Dei est. Nulla igitur creatura Dei est maledicen-
 da, Ideò dicit Propheta Psalm. 36. Quia benedicen-
 tes hæreditabunt terram: maledicentes autem disper-
 ibunt. Qui igitur vult verus esse Christi discipulus,
 ille patiēter debet ferre aliorum maledictiones pro-
 pter veritatem, sed nulli ipse debet maledicere, 1. Pet.
 2. Qui (id est, Christus) cùm malediceretur, non ma-
 ledixit. Romanor. 12. Non maledictum pro maledi-
 cto. Sic

Acto. Sic 1. Corinth. quarto. Maledicimur, & benedicimur. & Luc. 6. Benedicite maledicentibus. et si hoc graue sit pati, attamen maior erit corona. Matth. 5. Beati eritis cum maledixerint vobis homines, &cæt. Hoc proprium est hereticorum, nempe lingua bestie; Apocal. 13. &c.

Tertio, Apostolus Paulus quoties hoc peccatum taxat, inquit, quod tales regnum Dei non possidebunt. 1. Corinth. sexto: Neque maledici, neque rapaces regnum Dei possidebunt. & Galat. quintonumerat hoc unum inter opera carnis, & dicit, Maledici non possidebunt regnum Dei. Graue ergo vitium sit oportet, quod priuat vita & regno Dei, & quidem admodum commune est hoc vitium iam in mundo, sed nemo corrigit. Quod si ille qui dicit fratri suo, fatue, reus erit gehennæ ignis: quid de alijs maledictionibus grauissimis & pessimis nominibus erit, quibus laeditur proximus? Augustinus sermone septimo de S. Stephano scribit, terribile exemplum demuliere matre, quæ decē filijs suis maledixit, & quomodo pueri sunt puniti &cæt. vide serm. Insuper scriptura notat aliqua vitia, quæ faciunt incurrere maledictionem Dei, ut mendacium, sicut serpens maledicitur Genes. tertio, aut negligentia præceptorum Dei, Deuter. 28. Derisio vel inhonoratio parentum, ut Noe maledixit Chanaan, Gene. nono. Etiam in figura fuit maledictiones, sic Christus maledixit sicui; Matth. 21. notans sterilitatem verorum fructuum filiei in Iudæis, et si foris cum cæremonijs splendebat. Sic Helizæus propheta maledixit pueris, 4. Reg. secundo, notans peccata parentum in filijs, &cæt. Igitur huiusmodi maledictiones sunt nobis documenta, ne incidamus in peccata: at dum homo hominem odit, & ei ex ira maledicit, grauissimum est peccatum; & cum huiusmodi Apostolus 1. Cor. 5. prohibet cibū sumere, & quod à communitate aliorum debeat ex-

comis